

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.12.2002
KOM(2002) 767 endelig

2002/0308 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3288/94 af 22. december 1994¹, har gennem registrering i Fællesskabet indført en ensartet beskyttelse af dette tegn i alle medlemsstater. Ordningen har i det store og hele levet op til brugernes forventninger. Den har også haft en positiv effekt på gennemførelsen af det indre marked. Det fremgår af en evaluering, Kommissionen har ladet foretage af resultaterne af ordningen, som forvaltes med succes af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (i det følgende benævnt "Harmoniseringskontoret").

I overensstemmelse med forordningens artikel 39, stk. 7, har Kommissionen fem år efter, at Harmoniseringskontoret påbegyndte registreringen af ansøgninger, forelagt Rådet en rapport² om, hvordan søgningsordningen som fastlagt i denne artikel, herunder udbetalingerne til medlemsstaterne, har fungeret. I rapporten beskrives de konstaterede problemer og de forskellige løsningsmuligheder. Derudover skal Kommissionen udarbejde forslag til passende ændring af ordningen på grundlag af den indvundne erfaring og under hensyntagen til udviklingen i søgningsteknik.

Kommissionen har desuden, som den forpligtede sig til i en erklæring om forordningens artikel 89, forelagt Rådet en meddelelse³ om, hvordan repræsentationsordningen ved Harmoniseringskontoret har fungeret. Denne gennemgang har vist, at det ikke på nuværende tidspunkt er nødvendigt at ændre den gældende ordning som fastlagt i nævnte artikel.

En gennemgang af, hvordan søgningsordningen og repræsentationsordningen har fungeret, har gjort det muligt at kortlægge en række andre punkter, hvor en præcisering eller ændring vil have en positiv effekt på forvaltningen af fællesskabsordningen. Med dette forslag skulle det være muligt at forbedre ordningens effektivitet, øge merværdien og allerede nu at afhjælpe konsekvenserne af en kommende udvidelse uden af den grund at ændre hovedindholdet i ordningen, som har vist sig at være fuldt på højde med de fastsatte mål.

Forslaget er udarbejdet i nært samarbejde med Harmoniseringskontoret. Inden for rammerne af den arbejdsgruppe for EF-varemærker, der med jævne mellemrum indkaldes af Harmoniseringskontoret, har de forskellige organisationer, der er berørt af forordningen om EF-varemærker, desuden haft lejlighed til som brugere at tilkendegive deres holdning til de foreslåede ændringer. De har tillige fremsendt skriftlige bemærkninger⁴ til Kommissionen. De foreslåede ændringer har for størstedelens vedkommende fået en positiv modtagelse. Derudover er medlemsstaterne på flere møder i Harmoniseringskontorets Administrationsråd blevet orienteret om Kommissionens hensigt at forelægge Rådet et forslag om en række ændringer, der på nuværende tidspunkt anses for relevante. Denne meningsudveksling har vist, at det er på sin plads med en sådan ændring.

Indehavere (artikel 5)

I artikel 5 defineres indehavere af EF-varemærker. EF-varemærker kan kun indehaves af statsborgere eller hjemmehørende i et tredjeland, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen og/eller medlem af Verdenshandelsorganisationen WTO, hvis det fastslås i en offentliggjort

---

¹ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83.

² EFT ...

³ EFT ...

⁴ AIPPI, AIM, ECTA, FICPI, Unice og INTA.

afgørelse truffet af Kommissionen, at det pågældende tredjeland indrømmer statsborgere og hjemmehørende virksomheder i alle medlemsstaterne samme beskyttelse som den, det indrømmer sine egne statsborgere og virksomheder.

Flere grunde taler for en mere fleksibel model i forbindelse med dette krav. Hvis der ikke blev krævet en sådan gensidig behandling, ville det være betydeligt nemmere at få adgang til fællesskabsordningen. At fjerne denne hindring er i tråd med den aktuelle udvikling på verdensmarkedet. Desuden har det vist sig at være alt for kompliceret at fastslå, om kravet om en gensidig og/eller ligeværdig behandling er opfyldt. Fordelene opvejer ikke de ulemper, som det medfører for en velfungerende fællesskabsordning. Derudover er det nødvendigt, fordi forordningen om EF-varemærker bør bringes i overensstemmelse med den nye ordning for EF-design, hvor Rådet ikke har stillet krav om en gensidig og/eller ligeværdig behandling som forudsætning for, at tredjelande kan tiltræde.

Disse krav bør derfor afskaffes. Nationalitetskravet afskaffes også. Begrebet "indehaver" kommer således til at omfatte enhver fysisk eller juridisk person, herunder offentlige virksomheder. Alle øvrige krav i denne bestemmelse gøres dermed overflødige.

Bestemmelserne om et ældre mærkes ret til prioritet, som også er underlagt kravet om gensidig ligeværdig behandling, jf. forordningens artikel 29, stk. 5, finder dog fortsat anvendelse for ikke at skade de rettigheder, som indehavere, der er statsborgere eller hjemmehørende i medlemsstaterne, nyder.

Søgning (artikel 39)

Søgningsordningen bør gøre det muligt at identificere eventuelle konflikter med andre ældre rettigheder, som kunne blive gjort gældende under indsigelsesordningen og i påkommende tilfælde kunne forhindre registreringen af det ønskede EF-varemærke.

Som det fremgår af nævnte rapport, har erfaringerne med søgningsordningen vist, at det er en særdeles dyr ordning for Harmoniseringskontoret, og at den er lidet værdsat blandt brugerne og forsinker EF-registreringsproceduren. En række medlemsstater har aldrig taget del i ordningen, så dens effektive virkning i en vis grad er blevet svækket, fordi søgningsrapporterne ikke har været af ensartet kvalitet og i øvrigt generelt har været utilfredsstillende. Disse store ulemper vil blive betydeligt forværret af de kommende udvidelser, især hvad angår omkostningerne. Prognoserne viser, at med tolv nye medlemsstater vil omkostningerne ved de enkelte søgningsrapporter mere end fordobles pr. ansøgning i forhold til de nuværende omkostninger. Det ville medføre alt for store byrder for ansøgerne, særlig for de små og mellemstore virksomheder, som dermed ville miste deres konkurrenceevne. Resultatet ville således være det modsatte af det ønskede, som netop består i at støtte de virksomheder, der ikke har de finansielle ressourcer til at identificere eventuelle konflikter med andre rettigheder. Samtidig ville en meget dyr søgningsordning have konsekvenser for Harmoniseringskontorets korrekte forvaltning af ordningen og for dets finansielle uafhængighed.

Disse konsekvenser må derfor afhjælpes. Det mindst skadelige alternativ blandt de muligheder, der kunne overvejes, synes - når alle forhold tages i betragtning - at være helt at ophæve søgningsordningen i forordningens artikel 39. Da ordningen ikke indebærer nogen reel merværdi, er dette efter alt at dømme den mest passende løsning.

Repræsentation (artikel 89)

Med hensyn til repræsentation er konklusionen i rapporten, at ordningen indtil videre kan bibeholdes, som den er. Der er dog blevet påpeget en række problemer med visse godkendte mødeberettigede, som - efter at de har flyttet deres forretningssted eller ansættelsessted til en anden medlemsstat - ikke længere er bemyndiget til at repræsentere kunder ved den tidligere medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret. De skal følgelig slettes af listen over godkendte mødeberettigede, medmindre præsidenten for Harmoniseringskontoret giver dem en særlig dispensation i henhold til artikel 89, stk. 4. Ordlyden i artikel 89, stk. 2, litra c), justeres derfor for at undgå denne situation. Personer, der ønsker at optræde i sager for Harmoniseringskontoret, skal således blot have bopæl i en af Fællesskabets medlemsstater. Skifter man forretningssted eller ansættelsessted inden for de enkelte medlemsstater, berører det således ikke længere repræsentation ved Harmoniseringskontoret.

Appelkamrene (artikel 130 og 131)

Erfaringen med og evalueringen af, hvordan appelkamrene har fungeret, har vist, at appelkamrene må forbedres på en række punkter. Det drejer sig i alt væsentligt om at give appelkamrene flere midler, så de kan forbedre deres aktiviteter og resultater. Det er afgørende for fællesskabsordningens troværdighed, især udadtil, og for tiltroen til det arbejde, Harmoniseringskontoret præsterer. Det er også særdeles vigtigt for brugerne.

Det skal ske ved hjælp af følgende foranstaltninger:

(1) Medlemmerne af appelkamrene, herunder formændene, udnævnes fremover af Administrationsrådet og ikke af Rådet. Det skal gøre udnævnelsesproceduren mere effektiv og nemmere at administrere. Harmoniseringskontorets Administrationsråd besluttede enstemmigt på et møde den 14. maj 2001 (CA-01-07), at nye medlemmer af appelkamrene ikke udnævnes i lønklasse A3, men i A5. Det bør derfor ikke længere være Rådet, der forestår udnævnelsen. Fremover træffes afgørelserne af Administrationsrådet. Princippet om, at det er medlemsstaterne, der træffer afgørelsen, fastholdes dermed.

Derimod er Domstolen fortsat kompetent til at afsætte medlemmer på begæring af Administrationsrådet, hvilket skal sikre medlemmernes uafhængighed som fastsat i forordningen.

(2) Formanden for et af appelkamrene kan samtidig varetage hvervet som formand for appelafdelingen. Formandens opgave består navnlig i at sikre, at appelkamrene forvaltes effektivt, og at der så vidt muligt er konsekvens i de afgørelser, de enkelte appelkamre træffer. Disse foranstaltninger falder i øvrigt ind under de beføjelser, der er tillagt præsidenten for Harmoniseringskontoret, som kan træffe alle de fornødne foranstaltninger til sikring af Harmoniseringskontorets funktion (artikel 119), herunder indførelse af interne administrative bestemmelser.

(3) Udelukkende for at forbedre appelkamrenes beslutningsfrister skal et enkelt medlem kunne træffe afgørelser, når forholdene tillader det. Denne mulighed skal være begrænset til helt bestemte tilfælde og i givet fald efter høring af parterne. Den bør ikke gælde for bestemmelser, som der aldrig tidligere er blevet truffet afgørelse om.

(4) For at undgå uoverensstemmelse mellem de afgørelser, de enkelte kamre træffer i ensartede sager, og i lyset af de vanskeligheder, som dette medfører for Harmoniseringskontorets arbejde, herunder udadtil, får appelkamrene mulighed for i visse

tilfælde at træffe afgørelse i udvidet kammer. Forhandlingerne i udvidet kammer bør angive praktiske retningslinjer og principper for behandlingen af sager, som ikke tidligere er blevet behandlet, for at sikre den fornødne konsekvens i appelkamrenes afgørelser.

Sagsbehandlingen

(a) Absolutte hindringer for registrering: Artikel 7

For så vidt angår overensstemmelsen mellem fællesskabsordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser i Fællesskabet og fællesskabsordningen for EF-varemærker, er det allerede fastsat i artikel 142, at bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92, særlig artikel 14, ikke berøres af forordning (EF) nr. 40/94. I artiklen om absolutte hindringer for registrering indsættes der en bestemmelse for at gøre dette mere udtrykkeligt ved behandlingen af en EF-varemærkeansøgning.

(b) Relative hindringer for registrering: Artikel 8

Indehavere af tegn, der er beskyttet i Fællesskabet, får ret til med hjemmel i denne fællesskabsforordning at rejse indsigelse mod registreringen af et EF-varemærke på de betingelser, der er fastlagt i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94. I den aktuelle ordlyd kan denne indsigelsesret kun gøres gældende med hjemmel i national ret. Ændringen skulle lette og konsolidere udøvelsen og beskyttelsen af de berørte indehaveres erhvervede rettigheder. Af samme årsager kan et EF-varemærke erklæres ugyldigt i henhold til artikel 52, stk. 2, hvis disse rettigheder har prioritet.

Det drejer sig f.eks. om indehavere af tegn, der er beskyttet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992⁵ om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler og Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001⁶ om EF-design.

(c) Insolvensbehandling (artikel 21)

Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 fastsætter fælles regler for insolvensbehandling⁷. I overensstemmelse med nævnte forordning ændres udtrykket "konkursbehandling" til "insolvensbehandling". Titlen på og ordlyden i artikel 21 justeres i tråd hermed. Det er desuden fastsat i nævnte forordning, at kurator og ikke kun den kompetente nationale myndighed, dvs. en retsinstans, kan kræve, at det indføres i et register og bekendtgøres, hvis der er indledt en insolvensbehandling. Denne mulighed indsættes derfor i teksten.

(d) Indgivelse af ansøgningen (artikel 25)

For ikke unødigt at straffe brugerne, når en EF-varemærkeansøgning videresendes via de nationale myndigheder til Harmoniseringskontoret efter den fastsatte frist med det resultat, at den anses for tilbagetaget, forlænges fristen for, hvornår en ansøgning skal videresendes til Harmoniseringskontoret. Desuden skal en ansøgning, der videresendes efter fristens udløb, ikke anses for tilbagetaget, men ansøgningsdatoen skal simpelt hen forlænges og ændres til den dato, hvor Harmoniseringskontoret har modtaget ansøgningen.

---

⁵ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁶ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1.

⁷ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

(e) Deling af ansøgningen og registreringen (artikel 44a og 48a)

For at forenkle og lette proceduren i forordningen for brugerne og Harmoniseringskontoret bliver det muligt at indgive og efterfølgende at behandle en begæring om deling af en ansøgning eller af en registrering. Det er i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i traktaten om varemærkelovgivning (TLT) af 27. oktober 1994.

(f) Berigtigelse af afgørelser i ex parte-sager og inter partes-sager (artikel 60 og 60a)

For at begrænse antallet af appelsager for appelkamrene udvides muligheden for berigtigelse af afgørelser til også at gælde inter partes-sager. Udtrykket "påklagede" udgår, da det skaber forvirring.

(g) Tilbagekaldelse (artikel 77a)

I sager, hvor Harmoniseringskontoret har truffet en ukorrekt procedureafgørelse, herunder om indførelse af en urigtig oplysning i registret, fastsættes det, at Harmoniseringskontoret undtagelsesvist ex officio kan tilbagekalde eller berigtige den ukorrekte afgørelse inden seks måneder regnet fra den dato, hvor afgørelsen blev truffet, eller hvor oplysningen blev indført. Det skal gøre det muligt at berigtige forholdet i fuld overensstemmelse med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, som de berørte rettighedshavere eller tredjemænd kunne påberåbe sig. Harmoniseringskontorets afgørelse kan påklages.

(h) Beføjelser (artikel 88 og 89)

I hvilke sager og på hvilke betingelser en beføjelse forbliver eller bliver obligatorisk, fastsættes i gennemførelsesforordningen, da der er tale om et rent procedurespørgsmål. Det skal fremskynde repræsentationsordningen for indgivelse af EF-varemærkeansøgninger.

Formålet med denne foranstaltning er i alt væsentligt at bringe teksten i overensstemmelse med den nye ordning for EF-design. Inden for nævnte ordning, som ligeledes omhandler en enhedsbeskyttelse, har Rådet valgt at uddelegere denne beføjelse til Kommissionen. I henhold til artikel 78 i forordning (EF) nr. 6/2002 fastsættes det således i gennemførelsesforordningen, om og på hvilke betingelser befuldmægtigede skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt.

(i) Fordeling af omkostningerne (artikel 81)

For så vidt angår fordelingen af omkostningerne, fastsættes beløbet ex officio uden begæring af indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkamrenes registreringskontor, når størrelsen af de omkostninger, der skal betales, er begrænset til de gebyrer, der betales til Harmoniseringskontoret, og til omkostningerne til repræsentation. Det skal spare Harmoniseringskontoret for overflødig arbejde.

(j) Viderebehandling (artikel 78a)

Efter den nye artikel 78a kan der gives udsættelse i form af viderebehandling, når en part i en sag ved Harmoniseringskontoret ikke har overholdt en af Harmoniseringskontoret fastsat frist. Under disse omstændigheder kan ansøgeren på begæring og mod betaling opnå en automatisk viderebehandling. Harmoniseringskontoret kan dermed fortsætte sagsbehandlingen, som om fristen var overholdt. Der er visse undtagelser fra denne mulighed, som således ikke finder anvendelse, når fristerne ikke er overholdt for indgivelsen af ansøgningen, påberåbelsen af

prioritet, behandlingen af ansøgningen, indsigelsesproceduren, indbringelsen af klager for Domstolen eller begæringen af restitutio in integrum.

(k) Begæring om overgang og krav (artikel 109 og 110)

For at harmonisere og centralisere undersøgelsen af, om en begæring om at lade en EF-varemærkeansøgning overgå til en ansøgning om registrering som nationalt varemærke kan imødekommes, varetages denne opgave nu af Harmoniseringskontoret og ikke af de nationale myndigheder. Harmoniseringskontoret træffer således afgørelse om, hvorvidt begæringen om overgang kan imødekommes; de nationale myndigheder træffer afgørelse om de indholdsmæssige aspekter af overgangen til en ansøgning om registrering som nationalt varemærke.

Denne foranstaltning fik en meget positiv modtagelse af medlemsstaterne og brugerne under høringerne om dette punkt. Den vil lette arbejdet for de nationale myndigheder og forhindrer, fordi begæringerne behandles centralt, at afgørelsen om, hvorvidt begæringen om overgang kan imødekommes, bliver truffet efter forskellige kriterier.

(l) Modkrav (artikel 96)

Bestemmelserne i artikel 56 om behandlingen af en begæring om varemærkets fortabelse eller ugyldighed for Harmoniseringskontoret finder anvendelse på modkrav med påstand om varemærkets fortabelse eller ugyldighed. Artikel 96, stk. 5, indeholder dog ikke den henvisning til artikel 56, stk. 2, ifølge hvilken indehaveren af EF-varemærket kan anmode indehaveren af et ældre EF-varemærke om at godtgøre brugen. Denne henvisning bør derfor indsættes. Desuden er henvisningen til artikel 56, stk. 6, om registrering af afgørelser truffet af en EF-varemærkedomstol fejlagtigt indsat i artikel 96, stk. 5, selv om en sådan registrering allerede er fastsat i artikel 96, stk. 6. Denne henvisning udgår derfor.

(m) Legalitetskontrol (artikel 118)

Kommissionen fører tilsyn med lovligheden af visse handlinger, der er nævnt i artikel 118. Foreligger der ingen afgørelse inden udløbet af de fastsatte frister, anses sagen for stiltiende afvist. Frister skal principielt overholdes, men af hensyn til retssikkerheden bør de pågældende frister forlænges.

(n) Afgørelser om indsigelser eller ugyldighed (artikel 127 og 129)

For at gøre det så enkelt og effektivt som muligt at træffe afgørelse om indsigelser mod et EF-varemærkes registrering eller om ugyldighed fastsættes det, at der i visse tilfælde, som dog under alle omstændigheder skal være enkle sager, kan træffes afgørelse af et enkelt medlem af indsigelsesafdelingen eller annullationsafdelingen. Vedkommende bør være retskyndig.

Gebyrer (artikel 140)

En række gebyrer afskaffes, f.eks. gebyrer, der ikke udgør nogen reel indtægt for Harmoniseringskontoret, men som tværtimod besværliggør proceduren betydeligt.

Udvalgsprocedure (artikel 141)

Rådets afgørelse af 28. juni 1999 (1999/468/EF) om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸, fastsætter nye regler for udvalgsproceduren. Artikel 141 i forordning (EF) nr. 40/94 bestemmer, at der nedsættes et forskriftsudvalg for forskellige emner, som fastlægges i gennemførelsesforordninger. Denne bestemmelse bringes i overensstemmelse med nævnte afgørelse ved en rådsforordning om justering af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (enstemmighed)⁹. Det er derfor ikke længere nødvendigt at justere artikel 141 ved dette forslag til forordning.

---

⁸ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁹ EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 448.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ¹², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3288/94 af 22. december 1994 ¹³, har gennem registrering i Fællesskabet indført en ensartet beskyttelse af dette tegn i alle medlemsstater. Ordningen har i det store hele levet op til brugernes forventninger. Den har også haft en positiv effekt på gennemførelsen af det indre marked.
- (2) Den måde, ordningen har fungeret på, har gjort det muligt at identificere en række aspekter, som kan medvirke til at gøre ordningen klarere og mere fuldstændig. Dette bør gøre det muligt at forbedre ordningens effektivitet, øge merværdien og allerede nu at afhjælpe konsekvenserne af en kommende udvidelse uden af den grund at ændre hovedindholdet i ordningen, som har vist sig at være fuldt på højde med de fastsatte mål.
- (3) Ordningen for EF-varemærker bør gøres tilgængelig for alle brugere uden krav om gensidig ligeværdig behandling og/eller nationalitetskrav. Dette er også til gavn for handelen på verdensmarkedet. Ulemperne ved sådanne krav gør ordningen kompliceret, ufleksibel og ineffektiv. Desuden har Rådet i forbindelse med den nye ordning for EF-design valgt en fleksibel model i dette spørgsmål.
- (4) For at rationalisere proceduren ophæves søgningsordningen. Da den ikke indebærer nogen reel merværdi for fællesskabsordningen, men snarere medfører urimelige omkostninger, forsinkelser i sagsbehandlingen og andre ulemper, synes dette at være den mest passende løsning.

---

¹⁰ EFT C af , s. .

¹¹ EFT C af , s. .

¹² EFT C af , s. .

¹³ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83.

- (5) Der træffes en række foranstaltninger for at give appelkamrene yderligere midler til at forbedre deres beslutningsfrister og funktion.
- (6) Erfaringen med ordningen har vist, at sagsbehandlingen kan forbedres på en række punkter. Der ændres og indsættes derfor en række punkter for at give brugerne en ordning af bedre kvalitet, som stadig er konkurrencedygtig -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 40/94 ændres således:

1. Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

Indehavere af EF-varemærker

EF-varemærker kan indehaves af enhver fysisk eller juridisk person, herunder offentlige virksomheder."

2. I artikel 7, stk. 1, indsættes som litra k):

"k) varemærker, som indeholder eller består af en indgivet og senere registreret betegnelse i form af en beskyttet geografisk betegnelse eller en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92, når de varer, der er omfattet af varemærket, ikke har ret til at bære den pågældende geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelse."

3. Artikel 8, stk. 4, første afsnit, affattes således:

"4. Hvis indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller af et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn, som ikke kun har lokal betydning, rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis og i det omfang der i henhold til en fællesskabsbestemmelse eller medlemsstatens lovgivning vedrørende det pågældende tegn:"

4. Artikel 21 ændres således:

(a) Titlen "Konkursbehandling eller lignende" ændres til titlen "Insolvensbehandling".

(b) I stk. 1 erstattes ordene "Konkursbehandling eller lignende" med ordet "Insolvensbehandling".

- (c) Stk. 2 affattes således:

"2. Indgår et EF-varemærke i en insolvensbehandling, skal dette indføres i registret og offentliggøres på begæring af den kompetente kurator eller den kompetente nationale myndighed."

5. Artikel 25, stk. 3, affattes således:

"3. De i stk. 2 omhandlede ansøgninger, der når frem til Harmoniseringskontoret senere end to måneder efter indgivelsen, anses for indgivet på den dato, på hvilken Harmoniseringskontoret har modtaget ansøgningen".

6. Artikel 35, stk. 1, affattes således:

"1. Indehaveren af et EF-varemærke, der er indehaver af et identisk ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller af et identisk ældre varemærke, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat, for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som eller er omfattet af dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, kan påberåbe sig det ældre varemærkes anciennitet i den medlemsstat, i eller for hvilken det er registreret."

7. Artikel 36, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) om ansøgningen om registrering af EF-varemærket opfylder betingelserne i denne forordning og betingelserne i gennemførelsesforordningen"

8. Artikel 37 udgår.

9. Artikel 39 udgår.

10. Artikel 40 affattes således:

"1. Er kravene til ansøgningen om registrering af et EF-varemærke opfyldt, bekendtgøres ansøgningen, såfremt den ikke afslås i henhold til artikel 38.

2. Afslås ansøgningen i henhold til artikel 38, efter at den er bekendtgjort, offentliggøres afgørelsen om afslaget, når den er blevet endelig."

11. I afsnit IV affattes titlen til femte afdeling således:

"TILBAGETAGELSE, BEGRÆNSNING, ÆNDRING OG DELING AF ANSØGNINGEN".

12. Efter artikel 44 indsættes som artikel 44a:

"Artikel 44a

Deling af ansøgningen

1. Ansøgeren kan dele ansøgningen ved at erklære, at en del af varerne eller tjenesteydelserne i den oprindelige ansøgning er udskilt i en eller flere ansøgninger. Varerne og tjenesteydelserne i den udskilte ansøgning må ikke overlape de varer og tjenesteydelser, der fortsat er omfattet af den oprindelige ansøgning, eller som er omfattet af andre udskilte ansøgninger.

2. Erklæringen om deling kan ikke antages:

a) hvis der er rejst indsigelse mod den oprindelige ansøgning, og erklæringen om deling vedrører de varer og tjenesteydelser, som indsigelsen angår, indtil indsigelsesafdelingens afgørelse har fået retskraft, eller indtil indsigelsessagen opgives

- b) i de i gennemførelsesforordningen fastsatte perioder.
3. Erklæringen om deling skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.
  4. Der erlægges et gebyr for erklæringen om deling. Erklæringen anses først for afgivet, når gebyret er betalt.
  5. Delingen får virkning fra den dato, på hvilken den er indført i de akter, som Harmoniseringskontoret opbevarer vedrørende den oprindelige ansøgning.
  6. Alle begæringer og ansøgninger og alle gebyrer, der er indgivet eller betalt i forbindelse med den oprindelige ansøgning før den dato, på hvilken Harmoniseringskontoret modtog erklæringen om deling, anses også for indgivet eller betalt i forbindelse med den eller de udskilte ansøgninger. Gebyrer, der før modtagelsen af erklæringen om deling retmæssigt er betalt for den oprindelige ansøgning, tilbagebetales ikke.
  7. Den udskilte ansøgning bevarer den oprindelige ansøgnings ansøgningsdato og alle dens prioritets- og anciennitetsdatoer."
13. Titlen til afsnit V affattes således:

"EF-VAREMÆRKETS REGISTRERINGSPERIODE, FORNYELSE, ÆNDRING OG DELING".

14. Efter artikel 48 indsættes som artikel 48a:

"Artikel 48a

Deling af registreringen

1. Indehaveren af EF-varemærket kan dele registreringen ved at erklære, at visse af varerne eller tjenesteydelserne i den oprindelige registrering er udskilt i en eller flere registreringer. Varerne og tjenesteydelserne i den udskilte registrering må ikke overlappe de varer og tjenesteydelser, der fortsat er omfattet af den oprindelige registrering, eller som er omfattet af andre udskilte registreringer.
2. Erklæringen om deling kan ikke antages:
  - a) hvis der er indgivet en begæring om fortabelse eller ugyldighed til Harmoniseringskontoret mod den oprindelige registrering, og erklæringen om deling vedrører de varer og tjenesteydelser, som denne begæring angår, indtil indsigelsesafdelingens afgørelse har fået retskraft, eller indtil sagen er afsluttet på anden vis
  - b) hvis der under en sag ved en EF-varemærkedomstol er fremsat modkrav med påstand om fortabelse eller ugyldighed, og erklæringen om deling vedrører de varer og tjenesteydelser, som dette modkrav angår, indtil en henvisning til EF-varemærkedomstolens afgørelse er indført i registret i overensstemmelse med artikel 96, stk. 6.

3. Erklæringen om deling skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.
4. Der erlægges et gebyr for erklæringen om deling. Erklæringen anses først for afgivet, når gebyret er betalt.
5. Delingen får virkning fra den dato, på hvilken den er indført i registret.
6. Alle begæringer og ansøgninger og alle gebyrer, der er indgivet eller betalt i forbindelse med den oprindelige registrering før den dato, hvor Harmoniseringskontoret modtog erklæringen om deling, anses også for indgivet eller betalt i forbindelse med den eller de udskilte registreringer. Gebyrer, der før modtagelsen af erklæringen om deling retmæssigt er betalt for den oprindelige registrering, tilbagebetales ikke.
7. Den udskilte registrering bevarer den oprindelige registrerings ansøgningsdato og alle dens prioritets- og anciennitetsdatoer."
15. I artikel 50, stk. 1, udgår litra d).
16. Artikel 51, stk. 1, litra a), affattes således:
  - "a) når det er registreret i strid med bestemmelserne i artikel 7".
17. Artikel 52, stk. 2, affattes således:
  - "2. EF-varemærket erklæres ligeledes for ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til Harmoniseringskontoret eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelser, hvis der i henhold til fællesskabsbestemmelser eller gældende nationale retsregler om varemærkebeskyttelse kan rejses forbud mod brug af mærket på grundlag af en anden ældre ret, herunder navnlig:
    - a) retten til et navn
    - b) retten til et portræt
    - c) en ophavsret
    - d) en industriel ejendomsret."
18. Artikel 56, stk. 6, affattes således:
  - "6. En henvisning til Harmoniseringskontorets afgørelse om begæringen om fortabelse eller ugyldighed indføres i registret, når afgørelsen er blevet endelig."
19. Artikel 60 affattes således:

"Artikel 60

Berigtigelse af afgørelser i ex parte-sager

1. Er den part, der har påklaget afgørelsen, den eneste part i sagen, og finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger afdelingen sin afgørelse i overensstemmelse med klagen.

2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, fremsendes den straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet."

20. Efter artikel 60 indsættes som artikel 60a:

"Artikel 60a

Berigtigelse af afgørelser i inter partes-sager

1. Har klageren en modpart i sagen, og finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger den sin afgørelse i overensstemmelse med klagen.
2. Der kan kun gives klageren medhold, hvis den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, meddeler modparten, at den har til hensigt at imødekomme klagen, og denne giver sit samtykke hertil inden to måneder efter modtagelsen af meddelelsen.
3. Finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, at klagen ikke kan imødekommes, fremsendes den straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet. Finder afdelingen, at klagen kan imødekommes, men giver modparten ikke sit samtykke hertil inden for en frist på en måned, fremsendes klagen straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet efter modtagelsen af modpartens erklæring om, at denne ikke giver sit samtykke, eller, når en sådan erklæring ikke er modtaget inden for den fastsatte frist, efter fristens udløb."

21. Efter artikel 77 indsættes som artikel 77a:

"Artikel 77a

Tilbagekaldelse

Har Harmoniseringskontoret truffet en afgørelse eller foretaget en indførelse i registret, som berører en parts rettigheder, og er denne afgørelse eller indførelse behæftet med en åbenbar materiel fejl, der er i strid med forordningen, kan Harmoniseringskontoret tilbagekalde denne afgørelse eller indførelse, såfremt dette er nødvendigt for at berigtige fejlen og lovliggøre forholdet, i det omfang de rettigheder, som den eller de parter har, der har lidt skade som følge af tilbagekaldelsen, ikke overstiger hensynet til de interesser, som den eller de parter har, der berøres positivt af tilbagekaldelsen, og såfremt hensynet til offentlige interesser i berigtigelsen går forud for hensynet til ikke at berigtige fejlen. En sådan tilbagekaldelse kan kun antages, for så vidt som den meddeles inden for seks måneder regnet fra den dato, på hvilken afgørelsen eller indførelsen, der skal tilbagekaldes, blev truffet eller foretaget."

22. Artikel 78, stk. 5, affattes således:

"5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på de i stk. 2 samt de i artikel 42, stk. 1 og 3, og artikel 78a nævnte frister."

23. Efter artikel 78 indsættes som artikel 78a:

"Artikel 78a

Viderebehandling

1. En ansøger eller indehaver af et EF-varemærke eller enhver anden part i en sag ved Harmoniseringskontoret, der ikke over for Harmoniseringskontoret har overholdt en frist, kan på begæring opnå viderebehandling i andre tilfælde end dem, der er fastsat i artikel 25, stk. 3, artikel 27, artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 1, artikel 36, stk. 2, artikel 42, stk. 1 og 3, artikel 63, stk. 5, artikel 78 og denne artikel, forudsat at undladelsen er bragt til ophør på tidspunktet for denne begæring. Begæringen om viderebehandling kan kun antages, hvis den indgives inden for to måneder efter udløbet af den ikke overholdte frist. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for viderebehandling er betalt.
2. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen.
3. Imødekommer Harmoniseringskontoret begæringen, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt.
4. Afslår Harmoniseringskontoret begæringen, tilbagebetales gebyret."

24. Artikel 81, stk. 6, affattes således:

- "6. Indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret fastsætter størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af de foregående stykker, når disse omkostninger er begrænset til de gebyrer, der betales til Harmoniseringskontoret, og til omkostningerne til repræsentation. I alle andre tilfælde fastsætter appelkammerets registreringskontor eller en af indsigelses- eller annullationsafdelingens ansatte på begæring størrelsen af de omkostninger, der skal tilbagebetales. Begæringen kan kun antages inden for to måneder regnet fra den dato, på hvilken den afgørelse, for hvilken der begæres omkostningsfastsættelse, er blevet endelig. Dette beløb kan på begæring indgivet inden for den fastsatte frist ændres ved en afgørelse truffet af indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret."

25. Artikel 88 ændres således:

- (a) Stk. 3, første punktum, affattes således:

"Fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, kan lade sig repræsentere ved Harmoniseringskontoret af en af deres ansatte."

- (b) Der indsættes følgende stk. 4:

- "4. Det fastsættes nærmere i gennemførelsesforordningen, om og på hvilke betingelser en ansat, der optræder i sager for Harmoniseringskontoret, skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt."

26. Artikel 89 ændres således:

(a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til en af Harmoniseringskontoret ført liste. Det fastsættes nærmere i gennemførelsesforordningen, om og på hvilke betingelser befuldmægtigede, der optræder i sager for Harmoniseringskontoret, skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt."

(b) Stk. 2, litra c), første punktum, affattes således:

"c) han skal være bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i varemærkesager ved en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret."

27. Artikel 96, stk. 5, affattes således:

"5. Artikel 56, stk. 2, 3, 4 og 5, finder anvendelse."

28. Artikel 108 ændres således:

(a) Stk. 4 affattes således:

"4. Såfremt en EF-varemærkeansøgning anses for tilbagetaget, tilsender Harmoniseringskontoret ansøgeren eller indehaveren en meddelelse, der giver den pågældende en frist på tre måneder fra datoen for denne meddelelse til at indgive en begæring om overgang."

(b) Stk. 5 affattes således:

"5. Såfremt EF-varemærkeansøgningen tilbagetages, eller EF-varemærkets retsvirkning ophører, fordi der er indført et afkald, eller fordi registreringen ikke er blevet fornyet, indgives begæringen om overgang inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor EF-varemærkeansøgningen blev tilbagetaget, eller hvor EF-varemærkets retsvirkning ophører."

(c) Stk. 6 affattes således:

"6. Afslås EF-varemærket ved en afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret, eller ophører EF-varemærkets retsvirkning som følge af en afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret eller en EF-varemærkedomstol, skal begæringen om overgang indgives inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor denne afgørelse får retskraft."

29. Artikel 109, stk. 3, affattes således:

"3. Harmoniseringskontoret undersøger, om den begærede overgang opfylder kravene i forordningen, særlig artikel 108, stk. 1, 2 og 4 til 6, og artikel 109, stk. 1, og formkravene i gennemførelsesforordningen. Er disse betingelser opfyldt, videregiver Harmoniseringskontoret begæringen om overgang til de centrale myndigheder for industriel ejendomsret i de i begæringen angivne medlemsstater."

30. Artikel 110, stk. 1, affattes således:

"1. Enhver central myndighed for industriel ejendomsret, til hvilken begæringen om overgang er videresendt, kan af Harmoniseringskontoret få alle oplysninger om denne begæring, såfremt de kan gøre det muligt for den at træffe afgørelse om det nationale varemærke, som er en følge af overgangen."

31. I artikel 118, stk. 3, andet punktum, ændres udtrykket "inden for en frist på femten dage" til udtrykket "inden for en frist på en måned", og i artikel 118, stk. 3, tredje punktum, ændres udtrykket "inden for en frist på en måned" til udtrykket "inden for en frist på tre måneder".

32. Artikel 127, stk. 2, affattes således:

"2. Indsigelsesafdelingerne træffer afgørelse i en afdeling bestående af tre medlemmer, idet mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. I visse særlige tilfælde, som fastsættes i gennemførelsesforordningen, træffes der afgørelse af et enkelt medlem. Afgørelser truffet af et enkelt medlem skal under alle omstændigheder vedrøre enkle sager."

33. Artikel 129, stk. 2, affattes således:

"2. Annullationsafdelingerne træffer afgørelse i en afdeling bestående af tre medlemmer, idet mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. I visse særlige tilfælde, som fastsættes i gennemførelsesforordningen, træffes der afgørelse af et enkelt medlem. Afgørelser truffet af et enkelt medlem skal under alle omstændigheder vedrøre enkle sager."

34. Artikel 130 ændres således:

(1) Stk. 2 affattes således:

"2. Appelkamrene træffer afgørelse i et kammer bestående af tre medlemmer, idet mindst to af medlemmerne skal være retskyndige. I visse særlige tilfælde træffes der afgørelse i udvidet kammer under forsæde af formanden for appelkamrene eller af et enkelt medlem."

(2) Der indsættes følgende stk. 3:

"3. Afgørelser truffet i udvidet kammer fastsætter, hvilke retningslinjer appelkamrene skal følge i lignende sager. Ved fastlæggelsen af, hvilke særlige sager der henhører under det udvidede kammer, bør der tages hensyn til sagens juridiske problemer, dens betydning eller særlige omstændigheder i øvrigt, der tilsiger det. Det udvidede kammers sammensætning fastlægges i overensstemmelse med kamrenes forretningsorden, jf. artikel 140, stk. 3."

(3) Der indsættes følgende stk. 4:

"4. Ved fastlæggelsen af, hvilke særlige sager der henhører under et enkelt medlem, bør der tages hensyn til, om sagen ikke rejser juridiske eller faktiske problemer, om den konkrete sag er af begrænset betydning, og om der ikke foreligger særlige omstændigheder i øvrigt. Det kan også omfatte sager, som kun rejser spørgsmål, der allerede er afgjort ved en praksis ved Harmoniseringskontoret, eller som indgår i en

række af sager med samme genstand, hvoraf en sag allerede er afgjort ved en endelig afgørelse. Afgørelsen om henvisning af en sag til et enkelt medlem i de nævnte tilfælde træffes efter høring af parterne enstemmigt af det kammer, der behandler sagen. Medlemmet henviser sagen til kammeret, hvis han finder, at betingelserne for, at han kan behandle sagen, ikke længere er opfyldt. Disse foranstaltninger suppleres efter behov i overensstemmelse med kamrenes forretningsorden, jf. artikel 140, stk. 3."

35. Artikel 131 affattes således:

"Artikel 131

Appelkamrenes medlemmers uafhængighed

1. Formanden for appelkamrene udnævnes for et tidsrum på fem år efter den i artikel 120 omhandlede procedure for udnævnelse af vicepræsidenten for Harmoniseringskontoret. Formanden for kamrene kan afsættes af Rådet efter forslag fra Administrationsrådet og efter høring af præsidenten for Harmoniseringskontoret. Genudnævnelse kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil den pågældende går på pension, hvis han når pensionsalderen i løbet af det nye tidsrum.

Formanden for appelkamrene har ansvaret for administrative og organisatoriske anliggender, herunder særlig for:

a) at fastlægge retningslinjer for arbejdet og dets tilrettelæggelse sammen med formændene for kamrene

b) at fordele sagerne og i påkommende tilfælde at fastsætte beslutningsfrister efter forslag fra formanden for det berørte kammer

c) at opfordre præsidenten for Harmoniseringskontoret til at underrette Administrationsrådet i tilfælde af gentagne overtrædelser af de således foreskrevne forpligtelser.

Disse beføjelser suppleres efter behov i overensstemmelse med kamrenes forretningsorden, jf. artikel 140, stk. 3.

2. Medlemmerne af appelkamrene, herunder formændene, udnævnes for et tidsrum på fem år af Administrationsrådet. Genudnævnelse kan finde sted for yderligere fem år, eller indtil den pågældende går på pension, hvis han når pensionsalderen i løbet af det nye tidsrum.

3. Disciplinære foranstaltninger over for formændene for og medlemmerne af appelkamrene træffes af Domstolen på begæring af Administrationsrådet og efter forslag fra formanden for kamrene.

4. Medlemmerne af kamrene er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.

5. Formændene for og medlemmerne af kamrene må ikke være undersøgere eller medlemmer af indsigelsesafdelingerne, afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål eller annullationsafdelingerne."

36. I artikel 140, stk. 2, udgår nr. 1) og 4).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

[...]

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Det indre marked

Aktiviteter: Forbedring af ordningen for EF-varemærker

TITEL:

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker

Tilpasning af gennemførelsesforordningen efter udvalgsproceduren i forordningens artikel 141

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

A-1, A-7 0 3 1 Udgifter til møder i udvalg og komitéer

2. SAMLEDE TAL

2.1 Samlet rammebevilling (del B): ... mio. EUR som forpligtelsesbevilling

Ikke relevant

2.2 Gennemførelsesperiode:

(begyndelses- og slutår)

2003

2.3 Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) (*jf. punkt 6.1.1*)

Ikke relevant

Mio. EUR (3 decimaler)

	År [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Forpligtelser							
Betalinger							

b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

Ikke relevant

Forpligtelser							
Betalinger							

a+b i alt							
Forpligtelser							
Betalinger							

c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)

Forpligtelser/ Betalinger	0	0,25	0	0	0	0	0,25 pr. år
------------------------------	---	------	---	---	---	---	----------------

a+b+c i alt							
Forpligtelser	0	0,25	0	0	0	0	0,25 pr. år
Betalinger	0	0,25	0	0	0	0	0,25 pr. år

2.4 Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

[X...] Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering

Forslaget kræver omprogrammering af de relevante poster i de finansielle overslag

Omprogrammeringen kan betyde, at bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale må tages i brug.

2.5 Virkninger for budgettets indtægtsside¹⁴

[...X] Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltnings gennemførelse)

ELLER

Virkningerne er følgende:

- Bemærk: Alle oplysninger og bemærkninger om beregningsmetoden for virkningerne på indtægtssiden skal vedlægges i et særskilt bilag.

¹⁴ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

Mio. EUR (1 decimal)

		Forud for aktionen [år n- 1]	Efter aktionens iværksættelse					
Budgetpost	Indtægter		[År n3]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
	a) <u>Indtægter i faste priser</u>							
	b) <u>Ændringer i indtægterne</u>	Δ						

(Angiv her hver af de berørte budgetposter, og indsæt det nødvendige antal linjer i tabellen, hvis virkningen gør sig gældende for flere budgetposter.)

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA- deltagelse	Kandidat- landenes deltagelse	Udgifts- område i de finansielle overslag
IOU	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	Nr.

4. RETSGRUNDLAG

Traktatens artikel 308

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1 Behov for EU-foranstaltninger¹⁵

5.1.1 Mål

Ikke relevant

5.1.2 Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

(Herunder

- a) forklares det, hvordan og hvornår forhåndsevalueringen blev foretaget (af hvem, tidsplan) og om rapporten/rapporterne foreligger, eller hvordan de pågældende oplysninger er indsamlet¹⁶.

Ikke relevant

- b) sammenfattes forhåndsevalueringens resultater og konklusioner ganske kort.)

¹⁵ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

¹⁶ Hvilke oplysninger der mindst skal gives om nye initiativer, fremgår af dokument SEK (2000)1051.

5.1.3 *Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering*

Ikke relevant

5.2 Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

Ikke relevant

5.3 Gennemførelsesmetoder

Ikke relevant

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1 Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

Ikke relevant. Ingen finansielle virkninger for budgettets del B.

6.1.1 Finansieringsstøtte

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Aktion 1							
Aktion 2							
Osv.							
I ALT							

6.1.2 Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand:							
a) Kontorer for teknisk bistand							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - ekstern: <i>Heraf til opbygning og vedligeholdelse af administrative edb-systemer:</i>							
1 i alt							
2) Støtteudgifter:							
a) Undersøgelser:							
b) Ekspertmøder:							
c) Informations- og publikationsvirksomhed							
2 i alt							
I ALT							

6.2 Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)¹⁷

Ikke relevant. Ingen finansielle virkninger for budgettets del B.

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer ...)	Antal resultater (i alt år 1...n)	Gennemsnitlige enheds- omkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Aktion 1</u>				
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
<u>Aktion 2</u>				
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
- Foranstaltning 3				
Osv.				
SAMLEDE OMKOSTNINGER				

Om nødvendigt forklares beregningsmetoden.

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

7.1 Personalemæssige virkninger

Stillingstyper	Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
	Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A B C	1,5 0,5	1,5 0,5	<i>Deltagelse i møder til forhandling om forslaget til Rådets forordning; udarbejdelse af en ændring af gennemførelsesforordningen, forberedelse af udvalgets møder, deltagelse i og opfølgning af møder</i>
Andre personaleressourcer		0	0	
I alt		2	2	

¹⁷ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

7.2 Samlede finansielle virkninger for personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode *
Tjenestemænd Midlertidigt ansatte	216 000 0	Årlig udgift pr. tjenestemand: 108 000 EUR X 2 tjenestemænd = 216 000 EUR
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)	0	
I alt	216 000	

Behovet for personale- administrationsressourcer skal dækkes af den bevilling, der tildeles det administrerende generaldirektorat i forbindelse med de årlige bevillinger.

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3 Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Samlet bevilling (Afsnit A7) A0701 – Tjenesterejser A07030 – Møder A07031 – Udvalg, der skal høres ⁽¹⁾ Forskriftsudvalg A07032 – Udvalg, som det ikke er obligatorisk at høre ⁽¹⁾ A07040 – Konferencer A0705 – Undersøgelser og konsultationer Andre udgifter (specificeres)	43 200	1 repræsentant pr. medlemsstat 720 EUR X 15 = 10 800 EUR pr. møde 4 møder pr. år = 43 200 EUR
Informationssystemer (A-5001/A-4300)	0	
Andre udgifter - del A (specificeres)	0	
I alt	43 200	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

⁽¹⁾ Det specificeres, hvilken udvalgstype der er tale om, og hvilken gruppe det tilhører.

I. Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	259 200 EUR
II. Foranstaltningens varighed	1 år
III. Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	259 200 EUR

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1 Resultatopfølgningssystem

Ikke relevant

(Med sigte på resultatopfølgningen skal der straks fra starten på hver aktion indsamles data om, hvilke midler og ressourcer der tages i anvendelse, og hvilke resultater der opnås. Det vil konkret sige, at der 1) skal opstilles indikatorer for midler, ressourcer og resultater og 2) tilrettelægges metoder til dataindsamling.)

8.2 Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?

Ikke relevant

(Anfør tidsplan og fremgangsmåder for de evalueringer, der skal foretages undervejs og efterfølgende for at kontrollere, om målene er nået. Flerårige programmer skal evalueres grundigt mindst én gang i programperioden. Andre aktiviteter skal gennemgå efterfølgende evaluering eller midtvejsevaluering mindst hvert sjette år.)

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Ikke relevant

(Finansforordningens artikel 3, stk. 4: "Kommissionen giver, for at forebygge risiko for svig og uregelmæssigheder, i finansieringsoversigten oplysning om eksisterende eller påtænkte forebyggende og beskyttende foranstaltninger.")